

**SP. ZN.:** 5400/OD/MMB/0245459/2024**VYŘIZUJE:** Mgr. Lenka Rohlíková

Brno 18.07.2024

**Č. J.:** MMB/0560632/2024**TEL./E-MAIL:** + 420 542 174 752/rohlinkova.lenka@brno.cz

---

## Rozhodnutí

---

Magistrát města Brna, Odbor dopravy, jako odvolací orgán příslušný dle ustanovení § 139 odst. 5 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších změn a doplňků, a článku 9 odst. 3 písm. c) vyhlášky města Brna č. 20/2001, ve znění pozdějších změn a doplňků, kterou se vydává Statut města Brna (dále jen „Statut města Brna“), **rozhoduje o odvolání paní Jany Vlkové**, nar. dne 06.02.1974, trvale bytem Brno, Rolencova 68/25, PSČ 620 00, právně zastoupené Mgr. Lenkou Dörrovou, advokátkou zapsanou v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou pod č. 20085, se sídlem Brno, Domažlická 145/6, PSČ 612 00 (dále též „žadatelka“), proti rozhodnutí Úřadu městské části Brno-Tuřany, Odbor stavební a technický, č. j. MČBT/0359/2024 ze dne 16.01.2024, kterým byla zamítnuta žádost žadatelky ve věci povolení omezení přístupu na veřejně přístupnou účelovou komunikaci na pozemcích par. č. 333/1, 333/3, 333/4, 333/5, 333/6, 333/7, 333/8 a 333/9 v katastrálním území Holásky podle ustanovení § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), **takto:**

Dle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších změn a doplňků (dále jen „správní řád“) se rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-Tuřany, Odbor stavební a technický, č. j. MČBT/0359/2024 ze dne 16.01.2024

### **p o t v r z u j e**

a **odvolání paní Jany Vlkové**, nar. dne 06.02.1974, trvale bytem Brno, Rolencova 68/25, PSČ 620 00, právně zastoupené Mgr. Lenkou Dörrovou, advokátkou zapsanou v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou pod č. 20085, se sídlem Brno, Domažlická 145/6, PSČ 612 00, ze dne 07.02.2024 **se zamítá**.

Toto rozhodnutí se v souladu s ustanovením § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu vztahuje i na další spoluvlastníky dotčené veřejně přístupné účelové komunikace na pozemcích par. č. 333/1, 333/3, 333/4, 333/5, 333/6, 333/7, 333/8 a 333/9 v katastrálním území Holásky:

Statutární město Brno, městská část Brno – Tuřany, sídlem Brno, Tuřanské náměstí 1, PSČ 620 00;  
Dan Šmíd, nar. dne 15.03.1964, trvale bytem Brno, Rolencova 56/17, PSČ 620 00;  
Renata Dvořáková, nar. dne 17.03.1974, trvale bytem Brno, Rolencova 56/17, PSČ 620 00;  
Jaroslav Kratochvíl, nar. dne 06.02.1959, trvale bytem Brno, Rolencova 66/21, PSČ 620 00;  
Tomáš Drahola, nar. dne 17.07.1894, trvale bytem Brno, Holásky č. p. 71, PSČ 620 00;  
Anežka Draholová, nar. dne 15.09.1897, trvale bytem Brno, Rolencova 71/27, PSČ 620 00;

Vojtěch Och, nar. dne 01.03.1977, trvale bytem Brno, Rolencova 93/41, PSČ 620 00;  
Sandwaste Investment s.r.o., IČO 068 60 265, sídlem Sokolnice, Vladimírov 103, PSČ 664 52.

Ostatní dotčené osoby budou o rozhodnutí vyrozuměny v souladu s ustanovením § 144 správního řádu, tj. rozhodnutí jim bude doručeno prostřednictvím veřejné vyhlášky.

---

## Odůvodnění

---

Magistrát města Brna, Odbor dopravy (dále jen "odvolací orgán") obdržel dne 23.05.2024 odvolání paní Jany Vlkové, nar. dne 06.02.1974, trvale bytem Brno, Rolencova 68/25, PSČ 620 00, právně zastoupené Mgr. Lenkou Dörrovou, advokátkou se sídlem v Brně, Domažlická 145/6, PSČ 612 00 (dále jen „žadatelka“), směřující proti rozhodnutí Úřadu městské části Brno-Tuřany, Odbor stavební a technický, č. j. MČBT/0359/2024 ze dne 16.01.2024, který jako příslušný silniční správní úřad předmětným rozhodnutím („Veřejná vyhláška – rozhodnutí č. D/02/2024) neomezil veřejný přístup na veřejně přístupnou účelovou komunikaci ležící na pozemcích parc. č. 333/1, 333/3, 333/4, 333/5, 333/6, 333/7, 333/8 a 333/9 v katastrálním území Holásky podle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích.

Toto rozhodnutí zdůvodnil Úřad městské části Brno-Tuřany, Odbor stavební a technický (dále jen „správní orgán I. stupně“) tím, že zákonným předpokladem pro vydání rozhodnutí o omezení přístupu na pozemní komunikaci je vzájemná shoda vlastníků komunikace pro přijetí opatření pro omezení přístupu.

Omezit veřejný přístup je dle správního orgánu I. stupně možno pouze za situace, kdy je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů vlastníka komunikace, v tomto případě ale nebyl doložen tento zájem od všech oprávněných vlastníků komunikace, naopak v řízení řada z dotčených vlastníků pozemní komunikace, resp. vlastníků bezprostředně přilehajících pozemků vyjádřila svůj nesouhlas k omezení přístupu na dotčenou pozemní komunikaci. Nesouhlas těchto vlastníků tak v očích správního orgánu I. stupně představuje skutečnost, která znemožňuje žádosti žadatelky vyhovět a tento orgán tak v souladu s ustanovením § 53 odst. 3 správního řádu nemusel provádět další dokazování a žádost zamítl. Z tohoto důvodu nebylo žádosti vyhověno a omezení přístupu na účelovou komunikaci nebylo povoleno. Naopak, dle názoru správního orgánu I. stupně, je ve veřejném zájmu, aby komunikace zůstala i nadále veřejně přístupná, neboť se jedná o jedinou příjezdovou komunikaci do této lokality.

Žadatelce bylo zamítavé rozhodnutí doručeno prostřednictvím její právní zástupkyně dne 23.01.2024. Žadatelka se proti dotčenému rozhodnutí následně v poslední den lhůty, tj. dne 07.02.2024 prostřednictvím své právní zástupkyně odvolala. Přípis ze dne 07.02.2024 nicméně představoval pouze tzv. blanketní odvolání, tzn. toto odvolání neobsahovalo žádné konkrétní odvolací důvody.

Správní orgán I. stupně následně přípisem č. j. MČBT/1195/2024 ze dne 19.02.2024 žadatelku vyzval k doplnění podaného odvolání, k čemuž ji stanovil lhůtu do 10 dnů ode dne doručení této výzvy. Tento přípis byl právní zástupkyni žadatelky doručen dne 21.02.2024, tj. poslední den lhůty pro doplnění odvolání připadl na den 04.03.2024.

Dne 04.03.2024 obdržel správní orgán I. stupně doplnění odvolání žadatelky včetně rozsáhlé fotodokumentace.

Žadatelka na se na správní orgán I. stupně obrátila s žádostí o omezení vjezdu na předmětnou účelovou komunikaci pro automobily o hmotnosti přesahující 3,5 tuny, neboť v posledních letech dle jejího názoru dochází k nadužívání předmětné účelové komunikace jízdu nákladními vozidly přesahujícími 3,5 tuny. Dochází k ničení povrchu komunikace a jejího okolí, k ničení přilehlých zelených pásů vně vyjetých kolejí, k samovolnému zpevnování stezky pro pěší (navazující na dotčenou účelovou komunikaci) vysypáváním stavební suti a vyléváním betonu. V současnosti je dle sdělení žadatelky stezka rozšířena na šíři, kterou projede osobní automobil a na pozemcích parc. č. 306/3, 306/2, 306/4 je vylit beton za účelem zpevnění stezky, resp. nyní již cesty.

Žadatelka je přesvědčena, že takovéto užívání dotčené účelové komunikace a stezky pro pěší je v rozporu s jejich určením, jejich povahou, technickým stavem, a proto je v rozporu se zákonem, v rozporu s veřejným zájmem a jistě je v rozporu s oprávněnými zájmy žadatelky.

Dle žadatelky je dotčená účelová komunikace přístupem k přilehlým pozemkům, avšak k pozemkům, přes které vede stezka pro pěší, je výhodnější přístup za užití pozemní komunikace vedoucí přes pozemky parc. č. 772/14 v k. ú. Brněnské Ivanovice, která je za tímto účelem také historicky užívána. Tímto žadatelka rozporuje tvrzení správního orgánu I. stupně, že se v případě stezky pro pěší jedná o jediný možný přístup k daným pozemkům.

Silniční správní orgán I. stupně dále uvádí, že povrch dotčené komunikace je přirozený, stavebně neupravovaný a existenci komunikace vyznačují vyjeté koleje. Žadatelka souhlasí, že takto popsany stav je stavem historickým a takovým, jaký by měl na místě být. Nicméně, jak dle ní vyplývá z výše uvedeného, nepřiměřené a nedovolené užívání předmětné komunikace její charakter mění, ničí. Komunikace je nyní v důsledku vysypávání stavební suti vyvýšena oproti původnímu stavu a oproti přilehlým zahradám. Například k pozemku parc. č. 326 k. ú. Holásky vedly dříve od účelové komunikace schody, přičemž nyní se na místě nachází pouze jejich pozůstatek.

Silniční správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí konstatuje, že poloha a technické parametry účelové komunikace neumožňují využívat komunikaci pro jiné účely a jiným způsobem než jen vlastníky přilehlých nemovitostí k zajištění dopravní obsluhy svých nemovitostí. Dále správní orgán I. stupně uvádí, že uživatelé pozemní komunikace jsou povinni se přizpůsobit stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace ve smyslu ustanovení § 19 zákona o pozemních komunikacích. S uvedeným žadatelka souhlasí, přičemž podotýká, že přesně z toho důvodu žádá zamezit neoprávněnému nadužívání předmětné komunikace vozidly, jejichž užití na předmětné komunikaci představuje porušování zákona a veřejného pořádku.

Žadatelka nesouhlasí s názorem správního orgánu I. stupně, že na předmětné komunikaci ani na přilehlých zelených pásích a plotech nejsou viditelná žádná poškození. Žadatelka dokládá fotografickou dokumentaci, která zachycuje původní vyjeté koleje, které jsou průjezdy nadměrně velkých a těžkých vozidel rozšiřovány, travnaté pásy, ohraničující vyjeté koleje, které jsou nepřiměřeným používáním ničeny. Přiložená fotodokumentace dále zachycuje poničené schody před pozemkem parc. č. 326 k. ú. Holásky a poničený odvodňovací kanálek na pozemku žadatelky.

Správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí dále uvádí, že nelze vyhovět žádosti žadatelky o omezení vjezdu vozidel vyšší než 3,5 tuny na předmětnou účelovou komunikaci, neboť „je ve veřejném zájmu, aby byla komunikace i nadále veřejně přístupná, neboť se jedná o jedinou příjezdovou komunikaci do této lokality“. K tomu žadatelka uvádí, že neusiluje o to, aby předmětná účelová komunikace přestala být veřejně přístupnou. Omezení vjezdu nadměrných vozidel nikterak nezamezuje veřejnému přístupu na komunikaci. Dále žadatelka opakovaně uvádí, že předmětná komunikace není jedinou příjezdovou komunikací do dané lokality, jak uvádí správní orgán I. stupně, a to z důvodu, že jsou pozemky přístupné i z pozemní komunikace ležící na parc. č. 772/14 v k. ú. Brněnské Ivanovice.

V odvolání napadeném rozhodnutí je dále uvedeno, že Policie České republiky vydala dne 09.02.2023 souhlas s omezením přístupu, stejně tak s omezením přístupu souhlasilo Statutární město Brno, s podmínkou, že s omezením budou souhlasit i ostatní vlastníci komunikace. Z uvedeného dle žadatelky vyplývá, že omezení vjezdu nebrání žádné okolnosti veřejnoprávního charakteru a jedná se aktuálně toliko o nesouhlas ostatních vlastníků dotčených pozemků. V tomto ohledu je třeba brát v potaz veřejný zájem na zamezení nadužívání předmětné komunikace jejím užíváním nepřiměřeně rozměrnými a těžkými vozidly.

Dle žadatelky, pokud správní orgán I. stupně tvrdí, že předmětná komunikace může být užívána pouze způsobem odpovídajícím jejímu stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu, je pak zcela logické, že je v zájmu vlastníků předmětných pozemků, i ve veřejném zájmu, aby byl vjezd na ni omezen pro vozidla o hmotnosti přesahující 3,5 tuny.

Předmětná plocha je dle žadatelky plochou krajinné zeleně všeobecné, přičemž rozvoj těchto ploch je řízen především přírodními procesy. Plošná regulace je zde proto dle ní cílena na ochranu přírody.

Žadatelka dále upozorňuje na nekonzistentnost rozhodování správních orgánů v dané lokalitě. Vlastník pozemku parc. č. 301/2 k. ú. Holásky postavil na tomto pozemku garáž, přestože se jedná o přístup na veřejně přístupnou účelovou komunikaci, zajišťující dopravní obsluhu této lokality. I přes stavbu garáže je však možné do lokality projet.

Dále na pozemcích parc. č. 241/2 a 241/3 k. ú. Holásky došlo k oplocení veřejně přístupné pozemní komunikace, která byla vstupem na hřiště.

Žadatelka navíc poukazuje na skutečnost, že v okolí předmětné pozemní komunikace existuje řada komunikací s asfaltovým povrchem, na kterých je žadatelkou požadovaným dopravním značením omezen vjezd vozidlům o hmotnosti převyšující 3,5 tuny.

Žadatelka nesouhlasí s interpretací ustanovení § 7 odst. 1 věty druhé zákona o pozemních komunikacích, kterou správní orgán I. stupně vyložil tak, že existuje-li více vlastníků účelové komunikace, nelze bez výslovného souhlasu všech vlastníků účelové komunikace upravit či omezit veřejný přístup na ni. Takový závěr je dle žadatelky příliš rigidní a formalistický. Žadatelka má za to, že příslušné ustanovení je třeba vykládat tak, že úřad na žádost vlastníka účelové komunikace a po projednání s Policií České republiky může upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka, nikoliv všech vlastníků účelové komunikace.

Žadatelka se dále neztotožňuje s argumentací správního orgánu I. stupně ohledně přístupnosti účelové komunikace od nepaměti. Tento argument je opět ze strany úřadu odůvodněn pouze tvrzením, že je situace na místě samém úřadu známa. Žadatelka nicméně trvá na důkladnějším dokazování obecného užívání od nepaměti, tento svůj požadavek pak opírá o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.09.2009, č. j. 5 As 27/2009-66.

Žadatelce je dobře znám dřívější a nynější stav předmětné účelové komunikace a je proto přesvědčena, že změny, které na ní činí jiní vlastníci přilehlých pozemků – průjezd těžkou stavební technikou a nákladními automobily, což způsobuje rozježdění vyjetých kolejí v lesní cestě a poškození plotů a fasád přilehlých budov na parc. č. 333/9, 333/8 a 333/7 k. ú. Holásky, vysypávání stavební sutě svévolně na pozemky ostatních vlastníků, vylití betonu na stezce pro pěší, kácení dřevin, které původní lesní cestu ohraničovaly, jsou v rozporu se zákonem a veřejným pořádkem. U předmětné účelové komunikace není navíc dodrženo bezpečnostní pásmo komunikace tvořené zelenou krajnicí kolem plotů. Popisovaný stav je navíc dlouhodobý a setrvalý, žadatelka se na správní orgán I. stupně s žádostí o řešení trvající protiprávní situace obracela poprvé přibližně před pěti lety.

Žadatelka má za to, že její požadavek je zcela legitimní, v souladu se zákonem. Požaduje proto na počátek dotčené účelové komunikace umístit příslušné dopravní značení zamezující vjezd vozidel nad 3,5 tuny. Žadatelka dále požaduje, aby byla zachována maximální šíře účelové komunikace +/- 4 metry, podél pozemku parc. č. 306/4 k. ú. Holásky opětovně vysázet dřeviny a z pozemku parc. č. 306/3 k. ú. Holásky, která již dle katastru nemovitostí není ostatní komunikací, ale ostatní plochou, odstranit vylitý beton a uvést stezku pro pěší do původního stavu.

Žadatelka dále upozorňuje, že k zahradám v k. ú. Brněnské Ivanovice je přístup i přes vedlejší pozemní komunikaci. Přístup přes dotčenou pozemní komunikaci žadatelky tak není jediným možným přístupem k dotčeným nemovitostem.

Žadatelka závěrem podaného odvolání dává podnět na obstarání vyjádření dopravního inspektorátu ohledně stavebně technického charakteru a určení předmětné komunikace a případné nutnosti ji chránit před ničením nepřiměřeným používáním.

Žadatelka dále požaduje, aby Magistrát města Brna jako odvolací orgán rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k novému projednání, přičemž současně vysloví právní názor korespondující s argumenty vyjmenovanými žadatelkou.

Žadatelka následně ještě téhož dne, tj. 04.03.2024 zaslala správnímu orgánu I. stupně přípis „doplnění odvolání č. 2“, ve kterém uvádí následující.

Žadatelka vedle dříve uplatněného návrhu na omezení přístupu na účelovou pozemní komunikaci v katastrálním území Holásky, jenž byla konkrétněji vymezena již výše, pro vozidla o hmotnosti vyšší než 3,5 tuny, dále: *„navrhuje omezit přístup na uvedenou komunikaci osobám, jež nejsou vlastníky pozemků parc. č. 333/8, 333/6, 333/5, 333/1, 333/3, 333/4 k. ú. Holásky a pozemkům jim přilehlým, resp. vlastníkům rodinných domů, jejichž zahradám předmětná komunikace přiléhá.“*

Žadatelka je přesvědčena, že kromě výše uvedených osob by vlastníci na komunikaci dále navazujících parcel neměli mít přístup skrze účelovou komunikaci z pozemku parc. č. 333/9 k. ú. Holásky, neboť mají přístup ke svým pozemkům přes účelovou komunikaci ústící z ulice Rolencovy.

Žadatelka navrhuje, ať je přístup na předmětnou účelovou komunikaci z pozemku parc. č. 333/9 k. ú. Holásky umožněn pouze vlastníkům nemovitostí této účelové komunikace sousedícím, se současným omezením vjezdu vozidel o hmotnosti vyšší než 3,5 tuny, a to umístěním dopravního značení, které zakazuje vjezd vozidlům o hmotnosti nad 3,5 tuny s dodatkovou tabulí, která opravňuje vjezd pouze vlastníkům přilehlých pozemků.

Co se ostatních účastníků řízení týče, dále uvedení vyjádřili připisy datovanými ke dni 21.11.2023 shodné zamítavé stanovisko k podané žádosti:

- pan Vojtěch Och, nar. dne 01.03.1977, trvale bytem Brno, Rolencova 93/41, PSČ 620 00;
- pan Josef Valný, nar. dne 09.12.1948, trvale bytem Brno, Rolencova 91/37, PSČ 620 00;
- pan Bc. Michal Krátký, nar. dne 04.02.1979, trvale bytem Brno, Rolencova 90/35, PSČ 620 00;
- pan Jan Jambor, nar. dne 01.03.1961, trvale bytem Brno, Rolencova 71/27, PSČ 620 00;
- paní Bc. Renata Dvořáková, nar. dne 17.03.1974, trvale bytem Brno, Rolencova 56/71, PSČ 620 00 a pan Dan Šmíd, nar. dne 15.03.1964, trvale bytem Brno, Rolencova 56/71;
- pan Jaroslav Kratochvíl, nar. dne 06.02.1959, trvale bytem Brno, Rolencova 66/21, PSČ 620 00;
- pan Ing. Jiří Barbořík, nar. dne 12.08.1983, trvale bytem Brno, Údolní 390/12, PSČ 602 00 a paní Barboříková, nar. dne 09.12.1985, trvale bytem Brno, Rolencova 95/45, PSČ 620 00;
- pan Beneš, nar. dne 07.12.2004, trvale bytem Brno, Rolencova 96/47, PSČ 620 00.

Všichni tito vlastníci dotčené pozemní komunikace, resp. parcel k této komunikaci přiléhajících, shodně k žádosti uvedli, že účelová komunikace zajišťuje dopravní obsluhu k nemovitostem v jejich vlastnictví, přičemž osazením požadovaného dopravního značení by došlo k omezení jejich vlastnických práv při nakládání s nemovitostí. Specificky bude znemožněn přístup k nemovitosti při dovozu a odvozu materiálu nebo rekonstrukci a opravě rodinného domu.

Všichni výše uvedení shodně uvádí, že předmětná účelová komunikace je vlastníky přilehlých nemovitostí využívána k dopravní obsluze jejich nemovitostí již desítky let. Při obsluze dochází k občasnému využívání motorových vozidel převyšujících maximální hmotnost 3,5 tuny, jelikož komerčně provozované nosiče kontejnerů jsou motorová vozidla převyšující maximální hmotnost 3,5 tuny. Při občasném průjezdu těchto vozidel pak těmto osobám není známo, že by došlo k poškození oplocení přilehlých pozemků.

Na základě uvedeného výše zmíněné osoby požadují zachování pozemní komunikace veřejně přístupnou, a to bez jakéhokoli omezení.

Toto své zamítavé stanovisko výše zmíněné osoby potvrdily i v reakci na podané odvolání žadatelky v přípisu doručeném správnímu orgánu I. stupně dne 10.04.2024, který kolektivně podepsaly.

Nesouhlas s odvoláním žadatelky dále vyjádřila i společnost Sandwaste Investment s.r.o., IČO 068 60 265, sídlem Sokolnice, Vladimírov 103, PSČ 664 52, a to v přípise ze dne 21.03.2024.

Odvolací orgán po přezkoumání napadeného rozhodnutí včetně řízení, jež vydání rozhodnutí předcházelo, vycházejí z výše uvedeného, dospěl následujícího.

Dikce ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu stanoví, že: „*Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží (...)*“.

Omezení přístupu na účelovou komunikaci je zakotveno v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Toto ustanovení definuje účelovou komunikaci jako pozemní komunikaci, *kteřá slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků*. Co se omezení přístupu na účelovou komunikaci týče, *příslušný silniční správní úřad obecního úřadu obce s rozšířenou působností může na žádost vlastníka účelové komunikace a po projednání s Policií České republiky upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka*.

Odvolací orgán si je vědom toho, že se předmětnou žádostí žadatelky již jednou v minulosti zabýval. Rozhodnutím ze dne 02.01.2023, č. j. MMB/0584348/2022 tehdy zrušil usnesení správního orgánu I. stupně, přičemž důvodem tohoto rozhodnutí byla skutečnost, že správní orgán I. stupně měl zahájit správní řízení se všemi dotčenými vlastníky předmětné pozemní komunikace, jakož i vlastníky přilehlých parcel, nikoliv pouze se žadatelkou. Odvolací orgán se nicméně již v tomto svém prvním rozhodnutí částečně zabýval i jádrem věci, přičemž odůvodnění uvedené v tomto prvním rozhodnutí považuje odvolací orgán za stěžejní i nyní, proto je níže opětovně rozebere.

Vlastníkem účelové komunikace nacházející se na par. č. 333/1, 333/3, 333/4, 333/5, 333/6, 333/7, 333/8 a 333/9 v katastrálním území Holásky je několik různých subjektů. Všechny tyto subjekty mají vůči účelové komunikaci svoje oprávněné zájmy, a proto je nelze z řízení o omezení přístupu na tuto účelovou komunikaci vyloučit bez toho, aniž by dané osoby měly možnost vyjádřit se k projednávané věci. Žadatelce v tomto směru proto nelze dát za pravdu, že k vydání rozhodnutí o omezení přístupu na dotčenou pozemní komunikaci postačí pouze skutečnost, že jsou ohrožovány její oprávněné zájmy, neboť je třeba zkoumat zájmy všech dotčených vlastníků předmětné pozemní komunikace a vlastníků všech přilehlých okolních parcel, které tuto cestu využívají k nutné komunikační potřebě.

Je tedy pravda, že žadatelka může sama jako jeden ze spoluvlastníků vnést návrh na omezení přístupu na dotčenou pozemní komunikaci, nicméně následně je potřeba zohlednit i ostatní vlastníky, a to nejen dotčené komunikace, nýbrž i vlastníky pozemků v bezprostřední blízkosti, jejichž práva mohou být omezením přístupu na účelovou komunikaci dotčena.

Z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27.06.2018, č. j. 30 A 68/2016-107 vyplývá, že *v řízení o omezení veřejného přístupu na účelovou komunikaci dle § 7 odst. 1 věty druhé zákona o pozemních*

*komunikacích, je nutné zvažovat a poměřovat práva a oprávněné zájmy vlastníka komunikace a osob komunikaci využívajících k zajištění přístupu k jejich vlastnictví, a zohlednit případné změny ve způsobu užívání komunikace, k nimž došlo od okamžiku, kdy byla komunikace věnována obecnému užívání (ustanovení § 19 o pozemních komunikacích“).*

Z tohoto rozsudku rovněž vyplývá, že: *„Při posouzení žádosti by měl úřad nejprve zhodnotit, zda jsou dány podmínky pro omezení veřejného přístupu, tedy zda je jeho omezení pro ochranu oprávněných zájmů vlastníka skutečně nutné. (...) Z judikatury vyplývá, že vlastnické právo vlastníka účelové komunikace požívá ústavní ochrany, ovšem obdobná úroveň ochrany musí být poskytnuta i vlastnickým právům osob využívajících komunikaci k přístupu k jejich pozemkům a stavbám (...).*

S odkazem na výše uvedené pak v rozebíraném případě nelze odhlédnout od skutečnosti, že žadatelka je jedinou osobou přející si omezení přístupu na dotčenou účelovou komunikaci, naopak z postoupeného spisu jasně vyplývá, že vlastníci parcel č. 333/8, 333/7, 328, 322, 320/1, 333/3, 313 a 304 v k. ú. Holásky si nepřejí stanovit žádné omezení na předmětné účelové komunikaci, což v tomto správním řízení doložili svým explicitním nesouhlasem.

V případě, kdy tu stojí zájmy a práva několika osob proti sobě, je nutné uplatnit v předmětném řízení princip proporcionality, tzn. tento spor by měl být řešen takovým způsobem, aby hodnotnější z práv jednoho subjektu bylo chráněno s minimálním omezením méně hodnotného práva jiného subjektu. Není vyloučeno, aby právo jednoho převážilo nad právem většiny, nicméně takovéto ohrožené právo jednotlivce pak musí být opravdu závažné, navíc podložené validními argumenty.

Nejvyšší správní soud České republiky v rozsudku č. j. 1 As 213/2017 – 38 ze dne 24. srpna 2017 uvádí, že: *„při posuzování nutné komunikační potřeby není žádoucí spornou cestu „kouskovat“ na části; naopak při zkoumání všech znaků veřejně přístupné účelové komunikace by měly úřady vždy hodnotit cestu jako funkční celek (tj. od křižovatky ke křižovatce, od křižovatky po konec slepé cesty apod.).“*

V případě, kdy se žadatelka odkazuje na alternativní přístupovou cestu k zahradám je třeba mít na paměti, že alternativní cestu je třeba posuzovat ve vztahu k povaze zpřístupňovaných nemovitostí, přičemž se zkoumá nejen to, zda tato cesta reálně existuje, ale i to, jaký typ dopravy má tato alternativní cesta pojmout, zda je toho schopna, dále je potřeba zhodnotit dopravně technický a stavební stav alternativní cesty, délka obou posuzovaných cest a jejich vztah k ostatním cestám v dané lokalitě.

Odvolací orgán se v kontextu výše uvedeného nejdříve vyjádří k návrhu žadatelky, který vznesla v přípisu „doplnění odvolání č. 2“, který byl správnímu orgánu I. stupně doručen dne 04.03.2024, přičemž v tomto návrhu žadatelka rozšiřuje svůj původní návrh, kdy požadovala na dotčené účelové komunikaci omezení vjezdu vozidel nad 3,5 tuny, dále o to, aby byl omezen přístup na uvedenou komunikaci osobám, jež nejsou vlastníky pozemků parc. č. 333/8, 333/6, 333/5, 333/1, 333/3, 333/4 k. ú. Holásky a pozemkům jim přilehlým, resp. vlastníkům rodinných domů, jejichž zahradám předmětná komunikace přiléhá.

Odvolací orgán v tomto směru poukazuje na zjevný rozpor v samotném vyjádření a požadavcích žadatelky, která nejprve v doplnění odvolání č. 1 ze dne 04.03.2024 na str. 3 uvádí, že: *„Odvolatelka v tomto smyslu uvádí, že neusiluje o to, aby předmětná účelová komunikace přestala být veřejně přístupnou. Omezení vjezdu nadměrných vozidel nikterak nezamezuje veřejnému přístupu*

*na komunikaci.*“ Následně pak ještě téhož dne zaslala správnímu orgánu I. stupně doplnění odvolání č. 2, kde naopak uvádí, že: „(...) *dále navrhuje omezit přístup na uvedenou komunikaci osobám, jež nejsou vlastníky pozemků parc. č. 333/8, 333/6, 333/5, 333/1, 333/3, 333/4 k. ú. Holásky a pozemkům jim přilehlým, resp. vlastníkům rodinných domů, jejichž zahradám předmětná komunikace přiléhá.*“ Tímto návrhem nicméně žadatelka sama potírá své původní, pouze několik hodin staré tvrzení, že neusiluje o to, aby účelová komunikace přestala být veřejně přístupnou.

Vyhověním žadatelčině rozšířenému návrhu by se totiž de facto znemožnil veřejný přístup na účelovou komunikaci všem osobám kromě pár určených vlastníků okolních parcel. Při přijetí návrhu, jak jej vznesla žadatelka v „doplnění odvolání č. 2“, by byl zamezen byť jen pěší průchod osob po dotčené účelové komunikaci, stejně tak by například návštěvy dotčených vlastníků měly zapovězen přístup na tuto účelovou komunikaci. Žadatelka tak velmi výrazně rozšiřuje svůj původní návrh, se kterým správní orgán I. stupně pracoval po celou dobu řízení a který ona sama hájila v podaném odvolání a doplnění odvolání č. 1. K tomu však žadatelka již v přípisu „doplnění odvolání č. 2“ neuvádí žádná svá práva, která jsou například pěším průchodem osob ohrožena.

V kontextu výše uvedeného je nutné zohlednit, že pokud veřejně přístupná účelová komunikace v minulosti vznikla a vlastník dal souhlas s jejím užíváním veřejností, tedy věnoval ji k obecnému užívání, lze následně rozsah užívání omezit jen ve výjimečných případech, je-li to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů vlastníka. Oprávněné zájmy vlastníka musí být pak v průběhu řízení řádně prokázány a důkazně podloženy, nepostačí pouhé tvrzení vlastníka účelové komunikace, že jsou tyto jeho zájmy veřejným přístupem na komunikaci poškozovány.

Odvolací orgán se ve svém rozhodnutí bude nadále držet pouze původního návrhu žadatelky, a to z důvodu uvedeného v ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu, zakotvujícího zásadu koncentrace řízení. Toto ustanovení stanoví, že k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. V tomto případě však nic žadatelce nebránilo vznést svůj požadavek již před správním orgánem I. stupně, ostatně sama žadatelka v doplněném odvolání píše, že: „*Popisovaný stav je navíc dlouhodobý a setrvalý; odvolatelka se na Úřad městské části města Brna, Brno-Tuřany, s žádostí o řešení trvajících protiprávní situace obracela poprvé přibližně před pěti lety.*“

Odvolací orgán si je vědom toho, že zde mohou nastat skutečnosti, které odůvodňují odchýlit se od zásady koncentrace řízení. V tomto případě však žadatelka nevznesla spolu s žádostí obsaženou v doplnění odvolání č. 2 žádné nové skutečnosti, které nemohla uplatnit dříve před správním orgánem I. stupně, protože jí nebyly známy, odvolací orgán proto odmítl k tomuto jejímu návrhu přihlédnout a žádostí se dále zabýval pouze v jejím původním rozsahu.

Co se týče namítaných ohrožených práv žadatelky, odvolací orgán uvádí následující.

Žadatelka poukazuje na nežádoucí stav například tím, že přiložila fotografii schodů vedoucích od účelové komunikace k parcele č. 326 v k. ú. Holásky a poničený odvodňovací kanálek na pozemku žadatelky. K tomu odvolací orgán uvádí, že z přiložených fotografií je vidno, že tento kanálek je rozbořen, nicméně žadatelka žádným způsobem nedoložila, že toto poničení bylo zapříčiněno vozidlem

přesahujícím hmotnost 3,5 tuny a instalováním značky zamezující vjezdu nadrozměrných vozidel by k tomuto poničení nedošlo například průjezdem osobního vozidla.

Žadatelka se rovněž odvolává na nekonzistentnost rozhodování správního orgánu I. stupně, přičemž upozorňuje na skutečnost, že na jiných, asfaltových cestách v dané lokalitě byla bez problémů umístěna značka zamezující vjezdu vozidel nad 3,5 tuny, nicméně ve vztahu k tomuto odvolací orgán opětovně upozorňuje na skutečnost, že každý posuzovaný případ je nutno rozebírat individuálně a pokud se na jedné účelové komunikaci všichni vlastníci/vlastník shodnou na tom, že s instalací dopravního značení souhlasí, je pro posouzení vyhovění žádosti výchozí pozice správního orgánu I. stupně bezesporu jiná.

Odvolací orgán je rovněž přesvědčen, že stížnost žadatelky spočívající v nelegálním zpevnování pozemní komunikace stavební sutí se nevyřeší zamezením vjezdu nadrozměrných vozidel na předmětnou účelovou komunikaci. Tuto záležitost je nutno dle názoru odvolacího orgánu řešit jinou, pro žadatelku efektivnější cestou, například jak sama uvádí, napadnout svévolné zpevnování cesty jako neoprávněné nakládání s odpady v rozporu se zákonem č. 541/2020 Sb., o odpadech.

Žadatelka v podaném odvolání dále uvádí, že u předmětné účelové komunikace není dodrženo „bezpečnostní pásmo“ komunikace tvořené zelenou krajnicí podél plotů. K tomuto odvolací orgán uvádí, že silniční ochranné pásmo, které měla žadatelka zřejmě na mysli, účelové komunikace nemají (viz ustanovení § 30 zákona o pozemních komunikacích), tudíž žádná zelená krajnice obklopující samotnou účelovou komunikaci na místě být nemusí. Ostatně sama žadatelka žádnou zelenou krajnicí podél dotčené účelové komunikace nerespektuje, z panorama dotčené pozemní komunikace zachycené k datu 29.09.2023 na veřejně dostupných webových stránkách mapy.cz a dále z místního šetření provedeného správním orgánem I. stupně dne 09.11.2023 je zřejmé, že žadatelka má jako jediná rozšířen záhon s květinami až za hranice svého plotu, přičemž tento záhon, který je ohraničen dřevěnými tyčkami, provázekem a kameny, bezprostředně navazuje na vyježdění hliněný pás dotčené účelové komunikace.

Žadatelka dále uvádí, že na parcele č. 306/4 byly pokáceny dřeviny, které zde dříve stály, přičemž dle jejich slov bude nezbytné zde tyto dřeviny opětovně vysázet. Vzhledem k tomu, že se jedná o soukromou parcelu náležící společnosti Sandwaste Investment s.r.o., přičemž žadatelka neprokázala, že by tyto dřeviny byly v jejím vlastnictví, neexistuje zde legitimní důvod, který by správní orgán I. stupně, či snad odvolací orgán opravňoval tomuto soukromému vlastníkovi přikázat opětovné vysázení dřevin. Navíc, byť tato agenda nespadá do rozhodovací pravomoci odvolacího orgánu, považuje tento za nutné podotknout, že pokácení dřevin samo o sobě nemusí být protizákonné, v některých případech může vlastník pozemku dřeviny pokácet i bez povolení od příslušného správního orgánu. Tuto skutečnost je třeba vzít v potaz i v případě rozebírané účelové komunikace, kde, jak již bylo řečeno výše, neexistuje silniční ochranné pásmo, tudíž kácení dřevin na parcele k ní přílehlá nemusí být nutně protiprávní.

Stejně tak nelze zohlednit ani argument žadatelky, že průjezd těžkou stavební technikou a nákladními automobily způsobuje rozježdění vyjetých kolejí v lesní cestě a poškozování plotů a fasád přilehlých budov na parcelách č. 333/9, 333/8 a 333/7 k. ú. Holásky. Jedná se totiž opět o pozemky jiných vlastníků, kteří navíc explicitně vyjádřili svůj nesouhlas s omezením vjezdu vozidel nad 3,5 tuny na dotčenou účelovou komunikaci. Žadatelka se proto nemůže odvolávat na nutnou ochranu práv těchto vlastníků, neboť samy dotčené osoby o tuto ochranu zjevně nestojí a poškození svých plotů a fasád

tímto negativním způsobem nevnímají. Ostatně tento názor podporuje i odborná literatura (Zákon o pozemních komunikacích: Komentář, autoři Michaela Černínová, Karel Černín, Michal Tichý), ze které vyplývá, že k omezení veřejného přístupu smí úřad přikročit jedině v případě, že je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů vlastníka účelové komunikace. Ochrana zájmů jiných osob, byť třeba i oprávněných (např. praskání zdí domů přiléhajících k účelové komunikaci užívané nákladními vozidly), k omezení veřejného přístupu vést nemůže. Samozřejmě zde mohou vyvstat i situace, kdy vlastník účelové komunikace vezme zájmy těchto dotčených osob za své, čímž omezení docílit lze, nicméně v této konkrétní situaci nelze toto pravidlo uplatnit, neboť dotčené osoby jsou samy spoluvlastníky dotčené pozemní komunikace a potřebu ochrany svých zájmů a práv očividně nepocítují, ba naopak, zastávají názor, že přijetím návrhu žadatelky by bylo nepříznivě zasaženo do jejich práv.

Vycházejí z výše uvedeného je správní orgán přesvědčen, že správní orgán I. stupně rozhodl správně, pokud žádosti žadatelky nevyhověl, neboť s ohledem na princip proporcionality zájmy několika vlastníků dotčené pozemní komunikace a přiléhajících parcel, kteří proaktivně vyjádřili svůj nesouhlas s omezením vjezdu pro vozidla nad 3,5 tuny na dotčenou pozemní komunikaci, což odůvodňují potřebnou dopravní obslužností svých pozemků, převáží nad zájmem žadatelky, která jako jediná omezení vjezdu požaduje, přičemž nedoložila tak závažné skutečnosti, které by správní orgán I. stupně ospravedlňovaly rozhodnout v její prospěch.

Vycházejí ze správního řádu, který zakotvuje pravidlo, že k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží, odvolací orgán konstatuje, že v řízení před orgánem I. stupně neshledal takové procesní vady, které by ve výsledku mohly zvrátit konečné rozhodnutí. Rozhodující skutečností je v tomto případě fakt, že zde stojí proti sobě zájmy vlastníků dotčené pozemní komunikace, kdy pouze jeden z nich (žadatelka) si přeje omezení vjezdu na dotčenou pozemní komunikaci začínající parcelou 333/9 k. ú. Holásky pro vozidla nad 3,5 tuny. Většina dotčených osob se obává o zhoršení dostupnosti obslužnosti jejich pozemků a nemovitostí, přičemž v kontrastu s tím stojí zájem žadatelky, která, pokud se zaměříme specificky na její práva a zájmy, uvádí, že průjezdem vozidel jí vzniká škoda na majetku, specificky pak je jí ničen plot a zeleň vysázená v bezprostřední blízkosti dotčené pozemní komunikace. K tomu je nicméně nutné podotknout, že samotné poničení plotu žadatelka doložila fotografií osobního automobilu, které se v daném místě otáčelo, tudíž zamezením vjezdu vozidel nad 3,5 tuny by se této nežádoucí situaci nezamezilo.

Vycházejí z těchto rozhodných skutečností odvolacímu orgánu nezbytvá, než odvoláním napadené rozhodnutí orgánu I. stupně potvrdit. Žadatelka má nicméně právo podat si zcela novou žádost, přičemž je třeba již od počátku definovat, v jakém rozsahu požaduje přístup na účelovou komunikaci omezit. Je zjevné, že mezi jednotlivými spoluvlastníky panuje v otázce přístupnosti dotčené pozemní komunikace spor, přičemž pokud žadatelce v kontextu s tím vzniká škoda na majetku, je na pováženou, zda by pro ni nebylo efektivnější řešit vymáhání náhrady škody soukromoprávní cestou, a to vůči konkrétním subjektům.

---

## Poučení

---

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Bc. Pavel Pospíšek  
vedoucí odboru

**POČET LISTŮ:** 06 (oboustranně)

**OBDRŽÍ:**

- účastnice řízení pí. Jana Vlková, nar. dne 06.02.1974, bytem Brno, Rolencova 68/25, PSČ 620 00, zastoupena na základě plné moci Mgr. Lenkou Dörrovou, AK Brno, Domažlická 145/6, PSČ 612 00, ID DS pfracdr (obdrží právní zástupkyně skrze datovou schránku)
- Úřad městské části Brno-Tuřany, Odbor stavební a technický, sídlem Brno, Tuřanské nám. 1, PSČ 620 00, ID DS f9ubyeq (obdrží prostřednictvím DS)
- statutární město Brno, městská část Brno-Tuřany, sídlem Brno, Tuřanské nám. 1, PSČ 620 00, ID DS t4ayv2j (obdrží prostřednictvím DS)
- Dan Šmíd, trvale bytem Brno, Rolencova 56/17, PSČ 620 00
- Renata Dvořáková, trvale bytem Brno, Rolencova 56/17, PSČ 620 00
- Jaroslav Kratochvíl, trvale bytem Brno, Rolencova 66/21, PSČ 620 00
- Tomáš Drahola, \* 1894, doručuje se veřejnou vyhláškou právním nástupcům
- Anežka Draholová, \* 1897, doručuje se veřejnou vyhláškou právním nástupcům
- Vojtěch Och, trvale bytem Brno, Rolencova 93/41, PSČ 620 00
- Sandwaste Investment s.r.o., sídlem Sokolnice, Vladimírov 103, PSČ 664 52, ID DS ng73bq5 (obdrží prostřednictvím DS)
- Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, specializované pracoviště dopravního inženýrství Brno-město a Brno-venkov, sídlem Brno, Kounicova 687/24, PSČ 602 00, ID DS jydai6g (obdrží prostřednictvím DS)
- Veškerým dalším dotčeným osobám bude toto rozhodnutí doručeno v souladu s ustanovením § 25 správního řádu veřejnou vyhláškou.